
Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1984 r. III UZP 3

Palestra 29/3-4(327-328), 90

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

prawnych. Przyznają zresztą ten fakt zarówno T. Rowiński jak i B. Dobrzański w odniesieniu do tzw. praw stanu, skoro znajdują w nich cechy odrębne, wynikające z charakteru stosunków prawnych. B. Dobrzański podziela ponadto stanowisko Wiszniewskiego co do niemożliwości „zrzeczenia się rozszczenia” przy powództwach o ukształtowanie praw stanu, a więc powinno to dotyczyć również uprawnienia do żądania rozwodu każdego z małżonków.

Dlatego też chyba nie trzeba przekonywać szerzej, że niemożliwość zrzeczenia się takiego żądania (czy „roszczenia”) wynika z wielu przepisów

k.r.o. z 1964 r., a także z przepisów ogólnych prawa cywilnego (art. 4, 56 oraz art. 57 k.c. na zasadzie, w tym ostatnim wypadku, *argumentum a contrario*), jak również z art. 439 k.p.c. Ten ostatni przepis nie zezwala na zrzeczenie się określonego tam żądania rozwodu przez pozwanego, gdyż takie uprawnienie należy do kategorii tzw. praw „niezbywalnych” w jakiegokolwiek postaci, a zatem także w formie zrzeczenia się. Potwierdza to ponadto zasada odmiennego traktowania *ius cogens* w porównaniu z *ius dispositivum*.

Sławomir Dalka

3.

UCHWAŁA

Sądu Najwyższego
z dnia 23 lutego 1984 r.
III UZP 3/84 *

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 lutego 1984 r. zagadnienia prawnego przedstawionego przez Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu:

„Czy odszkodowanie za wypadek przy pracy, któremu uległ adwokat-członek zespołu adwokackiego, powinno być wypłacone na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków i chorób zawodowych (tekst

jednolity: Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 114), tzn. przez zespół adwokacki, czy też na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy, tzn. przez ZUS?”

podjął następującą uchwałę:

Do wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ adwokat-członek zespołu adwokackiego, stosuje się odpowiednio zasady określone dla uspołecznionych zakładów pracy.

GŁOSA

do powyższej uchwały Sądu Najwyższego
z dnia 23 lutego 1984 r.
III UZP 3/84

1. Wypadek przy pracy może się zdarzyć każdemu człowiekowi w obecnych warunkach życia wskutek np. nie

zawinionych przez poszkodowanego okoliczności. Z takimi sytuacjami o dramatycznym nieraz przebiegu powinien

* Uchwała ta wraz z uzasadnieniem została ogłoszona w OSNCP 1984, nr 10, poz. 168.